

IV. Zasady pokrywania wydatków na nagrody w przedsiębiorstwach, które nie tworzą funduszu zakładowego.

§ 11. 1. Przedsiębiorstwu, które nie spełnia warunków określonych w rozporządzeniu, jednostka nadrzędna może zezwolić na dokonywanie wydatków na nagrody do wysokości kwoty nie przekraczającej 0,2% planowanego na dany okres osobowego funduszu płac.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, zalicza się na straty przedsiębiorstwa. Jeżeli jednak przedsiębiorstwo nie spełni tylko w pierwszym półroczu lub trzech pierwszych kwartałach 1959 r. warunków do utworzenia funduszu zakładowego, natomiast spełni je w następnych okresach 1959 r., wydatki na nagrody dokonane zgodnie z ust. 1 traktuje się jako wypłaty obciążające fundusz zakładowy.

§ 12. 1. Przedsiębiorstwu, które zgodnie z § 9 ust. 2 nie tworzą funduszu zakładowego, jednostka nadrzędna może zezwolić na pokrywanie wydatków na nagrody, świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników — do wysokości 2% planowanego na 1959 r. osobowego funduszu płac, nie przekraczającej jednak kwoty osiągniętego zysku lub kwoty, o którą obniżono stratę. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenia na dokonywanie wypłat, o których mowa w ust. 1, mogą być udzielone po stwierdzeniu na podstawie sprawozdań o wykonaniu planu przedsiębiorstwa i sprawozdań finansowych, że przedsiębiorstwo osiąga w swej działalności gospodarczej pozytywne wyniki ekonomiczne przez:

- 1) zwiększenie produkcji i polepszenie jej jakości,
- 2) terminowe wywiązywanie się ze swych obowiązków wobec odbiorców,

- 3) wzrost wydajności pracy, oszczędną gospodarkę materiałową i likwidację marnotrawstwa,
- 4) prawidłową gospodarkę inwestycyjną.

V. Przepisy końcowe.

§ 13. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do przedsiębiorstw prowadzących eksperyment ekonomiczny, o ile w przedsiębiorstwach tych fundusz zakładowy tworzony jest na odmiennych zasadach.

§ 14. Na podstawie decyzji Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, wydanej w porozumieniu z Ministrem Finansów, przepisy rozporządzenia mogą być stosowane do działających według zasad rozrachunku gospodarczego gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych, których przedmiot i rodzaj działalności uzasadnia tworzenie funduszu zakładowego, oraz w innych jednostkach organizacyjnych, jeżeli ich urządzenia księgowe pozwalają na ustalenie wyników działalności.

§ 15. W razie stwierdzenia nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia należy stosować sankcje przewidziane w art. 12 ustawy.

§ 16. W przedsiębiorstwach i jednostkach organizacyjnych objętych przepisami niniejszego rozporządzenia nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładzie pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

111

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1959 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach transportu drogowego i lotniczego.

Na podstawie art. 2 ust. 3 oraz art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym na rok 1958 (Dz. U. Nr 13, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1958 w przedsiębiorstwach transportu drogowego i lotniczego (Dz. U. Nr 41, poz. 193 i Nr 77, poz. 401) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dla stwierdzenia, czy jednostka Państwowej Komunikacji Samochodowej osiągnęła poprawę planowane-

go wyniku, tj. zwiększyła planowany zysk lub zmniejszyła planowaną stratę na rok 1958 — Minister Komunikacji może skorygować wynik bilansowy o wskaźnik zmniejszenia lub zwiększenia zdolności przewozowej na skutek niezależnych od jednostki zmian w dostawach taboru w stosunku do założonych w planie.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

112

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 3 marca 1959 r.

w sprawie uposażenia członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 58, poz. 404) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa, zwanego w dalszym ciągu „KTP”, zatrudnionych w Komendzie Głównej Straży Pożarnej, oficerskich i podoficerskich szkołach pożarniczych, terenowych komendach straży pożarnej oraz zawodowych strażach pożarnych.

2. Upoważnia się ministrów do rozciągnięcia przepisów niniejszego rozporządzenia w ramach posiadanych przez resorty funduszy płac na resortowe jednostki ochrony przeciwpożarowej.

§ 2. 1. Członkowie KTP otrzymują uposażenie zasadnicze według grup uposażenia przewidzianych dla poszczególnych stanowisk oraz według stopni służbowych.

2. Ustanawia się tabelę stanowisk, kwalifikacji i grup uposażenia: